

[Ole Vig Jensen]

vej de vil gå, hvis de vil udnytte mulighederne.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Også fra SFs side har vi været tilfredse med, at undervisningsministeren har indkaldt de gamle folkeskoleforligspartier til drøftelser, inden han fremsatte sit forslag til ændring af folkeskoleloven. Det havde vi ærlig talt også forventet, og hvis han ikke havde gjort det, ville det have været ham, der havde sprængt folkeskoleforliget.

Vi er i SF ikke interesserede i at sprænge folkeskoleforliget. Vi synes, det er vigtigt, at folkeskoleloven hviler på et bredt grundlag, men når hr. Ole Vig Jensen står heroppe og siger, at nu er der skabt enighed, så vil jeg godt sige, at min oplevelse af de drøftelser, vi har haft, har været, at nu er vi kommet så langt, som vi kunne med de drøftelser, og så må resten foregå herovre i folketingets udvalg.

Jeg vil bede både hr. Ole Vig Jensen og undervisningsministeren om at nærlæse det, fru Hanne Thanning Jacobsen sagde, og også det, den socialdemokratiske ordfører sagde. Der er mange hurdler endnu. Jeg håber, at det lykkes at skabe enighed. Den er ikke skabt på nuværende tidspunkt, og det tror jeg også godt at både hr. Ole Vig Jensen og undervisningsministeren er klar over. Og jeg håber at vi i fællesskab kan prøve at få løst de problemer, der er. Jeg synes, at det er for tidligt at gå ud i verden og sige, at nu er vi enige, for det er vi faktisk ikke.

Bente Juncker (CD):

Man skal aldrig lade en god lejlighed gå fra sig til at sige, hvad man mener, og jeg tror, undervisningsministeren vil have fuld forståelse for det, når jeg nævner, at CD var imod folkeskoleforliget af 1975. Det er CD også i dag, selv om vi kan støtte de justeringer og ændringer, som ministeren foreslår, og som den nuværende sammensætning af folketinget kan mobilisere et flertal for.

Et af centrum-demokraternes grundlæggende ønsker til en skolelov er og har altid været en formålsparagraf, der utvetydigt siger, at skolens primære opgave er at give undervisning, så eleverne kan tilegne sig kundskaber, færdigheder, arbejdsmetoder

osv. Det er efter CDs mening sådan, at uanset hvor mange forskellige opgaver og gøremål der er i skolens hverdag, så er det stadig undervisning, der er hovedsagen. Men en sådan formulering kan der ikke siges at samles flertal for her.

Så meget mere bemærkelsesværdigt er det, at det dog er muligt at foreslå at kalde det, man skal foretage sig i børnehaveklasserne, for undervisning i stedet for beskæftigelse. Det er et fremskridt, at man nu erkender, at der faktisk er børn, der oplever deres første skuffelser i skolen, fordi de ikke kan få indfriet deres forventninger med hensyn til at lære at læse, skrive og regne, uanset hvor parate og ivrige de er. Det problem bliver der nu løst op for med ændringen af lovens § 10, 1. pkt.

Til de øvrige ændringer i indskolingsfasen vil jeg nævne det ugentlige timetal, minimum 20 timer for samordnet forløb i årgangsdelte skoler, samt almindelig adgang for kommunerne til at hæve timetallet for de yngste klasser. Der er for øjeblikket ikke mulighed for ekstrabevillinger til formålet, men vi føler os overbevist om, at kommunerne vil gøre deres yderste for at finde de nødvendige kompenserende besparelser.

Ministerens nævner i rækken af forslag, at det kan anbefales at overføre specialundervisningstimer til normalundervisningstimer. Lektor Niels Egelund, Danmarks Lærerhøjskole, har længe peget på, at flere normalundervisningstimer er at foretrække fremfor, at man sender så mange børn til specialundervisning. På baggrund af Jyllands-Postens oplysninger i dag om en undersøgelse i Sønderjyllands amt over læseklinikker kan vi tilslutte os denne anbefaling.

Så meget om de yngste. Senere i skoleforløbet og et par paragraffer længere fremme, i § 12, møder vi et af de store, kontroversielle spørgsmål, prøverne. Den foreslåede ændring er beskeden. Skolenævnet kan bestemme, at der skal holdes terminsprøver i 9. og 10. klasse. Det er udmærket, at terminsprøverne hjemles i loven, selv om det næppe vil ændre noget ved de faktiske forhold.

I centrum-demokraternes øjne havde det været vigtigere at ændre selve prøvesystemet, så der var blevet overensstemmelse mellem undervisningsniveau og prøveniveau. Folk har svært ved at forstå den gældende ordning, og jeg vil da ikke undlade at nævne, at